

A trecut mult timp, însă fermierul și prietenii lui nu au mai venit.

— Mama avea dreptate! s-au gândit puii.

Erau fericiți că erau în siguranță. Însă grâul era atât de copt, încât boabele au început să cadă din spice.

Pe timpul verii, grâul s-a copt, căpătând o culoare aurie. Între timp, puii de ciocârlie crescuseră suficient de puternici pentru a putea zbura. Rând pe rând, ciocârlia și-a învățat puii să zboare. I-a învățat și că trebuie să fie întotdeauna precauți.

În dimineața următoare,
ciocârlia a zburat departe,
împreună cu puii ei. Când s-au
înălțat deasupra lanului, l-au
văzut pe fermier venind. Când a
terminat de secerat tot grâul,
fermierul nu a găsit decât un
cuib abandonat.